

7/8/2018

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για τον κ. Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης

ΘΕΜΑ: Απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την φορολογική μεταχείριση του τσίπουρου/τσικουδιάς όσο και των διήμερων αποσταγματοποιών

Ο βουλευτής Μαγνησίας Αλέξανδρος Μεϊκόπουλος διαβιβάζει ως αναφορά το Υπόμνημα της Ένωσης Αποσταγματοποιών Αμπελοοινικών Προϊόντων Ελλάδος, το οποίο περιέχει και συγκεκριμένες προτάσεις σχετικά με την εφαρμογή της πρόσφατης απόφασης του Δικαστηρίου της ΕΕ στην υπόθεση C-91/18-11/07/2019, η οποία είναι αμετάκλητη και ορίζει ότι η ελληνική νομοθεσία που προβλέπει την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης στο τσίπουρο και την τσικουδιά που παράγουν οι επιχειρήσεις απόσταξης και σημαντικά μειωμένου συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης στο τσίπουρο και την τσικουδιά που παράγουν οι μικροί αποσταγματοποιοί, αντιβαίνει στο δίκαιο της ΕΕ, όπου το ενδεχόμενο εφαρμογής μειωμένων συντελεστών δεν θα πρέπει να οδηγεί σε στρέβλωση του ανταγωνισμού εντός της εσωτερικής αγοράς.

Όπως γνωρίζετε, η ελληνική νομοθεσία προβλέπει την εφαρμογή συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης μειωμένου κατά πενήντα τοις εκατό (50 %), σε σχέση με τον ισχύοντα κανονικό εθνικό συντελεστή, στην αιθυλική αλκοόλη η οποία προορίζεται για την παρασκευή ούζου ή περιέχεται στο τσίπουρο και την τσικουδιά που παρασκευάζουν οι επιχειρήσεις απόσταξης.

Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Ένωσης Αποσταγματοποιών Αμπελοοινικών Προϊόντων Ελλάδος με τους οποίους και συναντήθηκα, τόνισαν πως με την απόφαση του Δικαστηρίου πλήγγεται ο παραδοσιακός χαρακτήρας των προϊόντων του τσίπουρου και της τσικουδιάς τα οποία είναι αναγνωρισμένα και προστατευμένα από την ΕΕ ως προϊόντα γεωγραφικής ένδειξης, ενώ ταυτόχρονα αποδυναμώνεται και η εγχώρια αγορά, καθώς ένα παραδοσιακό τοπικό προϊόν όπως το τσίπουρο και η τσικουδιά, δεν μπορεί να εξισώνεται φορολογικά με τα μαζικώς παραγόμενα αλκοολούχα ποτά.

Επειδή, το τσίπουρο και η τσικουδιά είναι γεωγραφικές ενδείξεις που προστατεύονται από το δίκαιο της Ε.Ε. (Κανονισμοί 1576/1989, 110/2008 και, πρόσφατα o 2019/787).

Επειδή, με την αύξηση του φόρου των διήμερων αποσταγματοποιών ελοχεύει σημαντικός κίνδυνος για την περαιτέρω διόγκωση της παράνομης διακίνησης αποσταγμάτων.

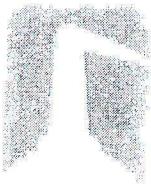
Επειδή, σε κάθε περίπτωση οι αμετάκλητες αποφάσεις του Δικαστηρίου της ΕΕ δεσμεύουν τη χώρα, ωστόσο θα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε κάθε μέσο ώστε οι αποφάσεις αυτές να μην προσβάλουν τα αναγνωρισμένα παγκοσμίως ελληνικά προϊόντα γεωγραφικής προέλευσης, αλλά και να μην καθιστούν δυσβάσταχτη από φορολογικής άποψης, για τους παραγωγούς τσίπουρου και τσικουδιάς, τη συνέχιση της δραστηριότητάς τους.

Επισυνάπτεται επιστολή με τα αναφερόμενα σχετικά.

Παρακαλούμε για την απάντηση και τις ενέργειές σας και να μας ενημερώσετε σχετικά.

Αθήνα, 24 Ιουλίου 2019

**Ο καταθέτων βουλευτής
Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος**

ΕΝ.Α.Π.Α.Π.Ε
ΕΝΩΣΗ
ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΟΠΟΙΩΝ
ΑΜΠΕΛΟΩΝΙΚΩΝ
ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΗ
& ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ- ΛΑΡΙΣΑ
ΤΗΛ. 2410555507
ΦΑΧ:2410555509
E-MAIL: enapape@gmail.com

ΛΑΡΙΣΑ 15-07-19

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ 11.07.2019

Με την απόφασή του στην υπόθεση C-91/18, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης καταδίκασε την Ελληνική Δημοκρατία για την φορολογική μεταχείριση τόσο του τσίπουρου/τσικουδιάς όσο και των διήμερων αποσταγματοποιών.

Η απόφαση έχει δύο σκέλη. Για το τσίπουρο/τσικουδιά, ο Ν. 3845/2010 (Α' 65), προβλέπει μειωμένο συντελεστή Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (ΕΦΚ) κατά 50% (δηλαδή 1225 ευρώ ανά εκατόλιτρο άνυδρης αλκοόλης) έναντι του γενικού συντελεστή.

Ο μειωμένος αυτός συντελεστής στηρίχθηκε στην εξαίρεση που ρητά προβλέπει για την Ελλάδα η ευρωπαϊκή Οδηγία 92/83 ως προς το ούζο, στην βάση ότι τα δύο προϊόντα (ούζο αφενός, τσίπουρο/τσικουδιά αφετέρου) είναι συναφή. Το προνομιακό καθεστώς που επέτρεψε η Οδηγία δεν επεκτάθηκε και στο τσίπουρο καθώς εκείνη την εποχή η εμπορική του απήχηση ήταν περιορισμένη, η δε επικαιροποίηση της Οδηγίας προσκρούει στο γεγονός ότι οι ευρωπαϊκοί φορολογικοί κανόνες υπάγονται στην διαδικασία λήψης απόφασης με ομοφωνία στο Συμβούλιο Υπουργών.

Το Δικαστήριο έκρινε ότι οι φορολογικές εξαιρέσεις που προβλέπονται από τα σχετικά κείμενα πρέπει να ερμηνεύονται στενά. Με την δογματική αυτή θέση, ο δικαστής δεν χρειάστηκε να λάβει υπόψη του τα επιχειρήματα της Επιτροπής που προσταθούσε να αποδείξει ότι το τσίπουρο είναι ανταγωνιστικό προϊόν με το ουίσκι και την βότκα ή ότι το τσίπουρο αντικατέστησε σταδιακά τα προαναφερόμενα εισαγόμενα προϊόντα.

Με το δεύτερο σκέλος της, η απόφαση καταδικάζει την Ελλάδα για το τέλος απόσταξης των μικρών (διήμερων) αποσταγματοποιών, που ισοδυναμεί με 0,59 ευρώ ανά λίτρο έτοιμου προϊόντος επισημαίνοντας ότι τίποτα δεν επιτρέπει η φορολόγηση τους με συντελεστή κατώτερο από το μισό του γενικού συντελεστή, όπως προβλέπεται από τις διατάξεις της Οδηγίας. Ο δε παραδοσιακός χαρακτήρας του προϊόντος είναι εν προκειμένω νομικά αδιάφορος.

Εδώ όμως η απόφαση του Δικαστηρίου **πάσχει**, καθώς αναφέρεται πλείονες φορές σε «τσίπουρο»/ «τσικουδιά» για το προϊόν απόσταξης μικρών αποσταγματοποιών. Το λάθος είναι ασυγχώρητο, και θα έπρεπε να το είχε επισημάνει η ελληνική πλευρά κατά την διαδικασία, πολλώ δε μάλλον καθώς ο Ν. 2960/2001 έχει ευθυγραμμισθεί με το αυτονόητο: το «τσίπουρο» και «τσικουδιά» είναι γεωγραφικές ενδείξεις που προστατεύονται από το δίκαιο της Ε.Ε. (Κανονισμοί 1576/1989, 110/2008 και, πρόσφατα ο 2019/787) στην βάση του σχετικού τεχνικού φακέλου. Αντίθετα, το προϊόν απόσταξης μικρών αποσταγματοποιών παράγεται από διάφορες πρώτες ύλες, με διαδικασία παραγωγής σαφώς πιο ελεύθερη και δεν υπόκειται στους ποιοτικούς ελέγχους της γεωγραφικής ένδειξης. Είναι σημαντικό να εξαλειφθεί η ανακρίβεια καθώς υπονομεύει το τσίπουρο ως γεωγραφική ένδειξη.

Προτάσεις / Προοπτικές

- Η απόφαση επί παράβασης κράτους μέλους έχει μεν αναγνωριστικό χαρακτήρα αλλά έχει υποχρεωτικό χαρακτήρα και θα πρέπει η Ελλάδα να συμμορφωθεί. Ειδάλλως, η Επιτροπή μπορεί με νέα προσφυγή να ζητήσει από το Δικαστήριο την καταδίκης της Χώρας σε καταβολή προστίμου ή στην επιβολή ποινικής ρήτρας μέχρι την συμμόρφωση.
- Δεν θα πρέπει να προαναγγελθεί η συμμόρφωση για να αποφευχθούν οι στρεβλώσεις στην αγορά και η αισχροκέρδεια.
- Παρότι δεν υπάρχει δυνατότητα έφεσης, σημαντικό θα ήταν το αίτημα διόρθωσης κατ' άρθρο 154 του Κανονισμού του Δικαστηρίου προκειμένου να αρθεί η ανακρίβεια ως προς το τι είναι «τσίπουρο»/ «τσικουδιά» (**προσοχή:** προθεσμία 2 εβδομάδων από την δημοσίευση της απόφασης και την διόρθωση πρέπει να ζητήσει η ελληνική Δημοκρατία)
- Να ζητηθεί μείωση του φορολογικού βάρους εν γένει των οινοπνευματωδών θα έδινε ανάσα, αλλά μάλλον προσωρινά.
- Διαπραγμάτευση σε ευρωπαϊκό επίπεδο για διεύρυνση της εξαίρεσης για το τσίπουρο για την (αβέβαιο αποτέλεσμα)
- Το πιο σημαντικό είναι πάντως η συμμόρφωση με την απόφαση να μην λάβει τη μορφή «λογιστικής» προσαρμογής. Ο δεκαπλασιασμός του φόρου των διήμερων αποσταγματοποιών θα διογκώσει περαιτέρω την παράνομη διακίνηση αποσταγμάτων. Θα πρέπει λοιπόν να εξυγιανθεί το καθεστώς των διήμερων αποσταγματοποιών, να ενισχυθούν οι προοπτικές για συνεταιριστικά αποσταγματοποιεία, να χαραχθεί στρατηγική για την δημιουργία προστιθέμενης αξίας για το τσίπουρο.
- Δημιουργία εθνικού Συμβουλίου Αποσταγμάτων με την συμμετοχή όλων των φορέων και του Κράτους και σκοπό την χάραξη εθνικής στρατηγικής και σύγχρονης, δίκαιης νομοθεσίας

Με τιμή,

Αποστολάκης Δημήτριος
Πρόεδρος Δ.Σ. ΕΝ.ΑΠ.Α.Π.Ε.

Δ.Ν. -Δικηγόρος
Νομικός Σύμβουλος της ΕΝΑΠΑΠΕ
Αν. καθ. Νομικής (Πανεπιστήμιο της Reims)
Διευθυντής του Ινστιτούτου Αμπέλου
και Οίνου Καμπανίας